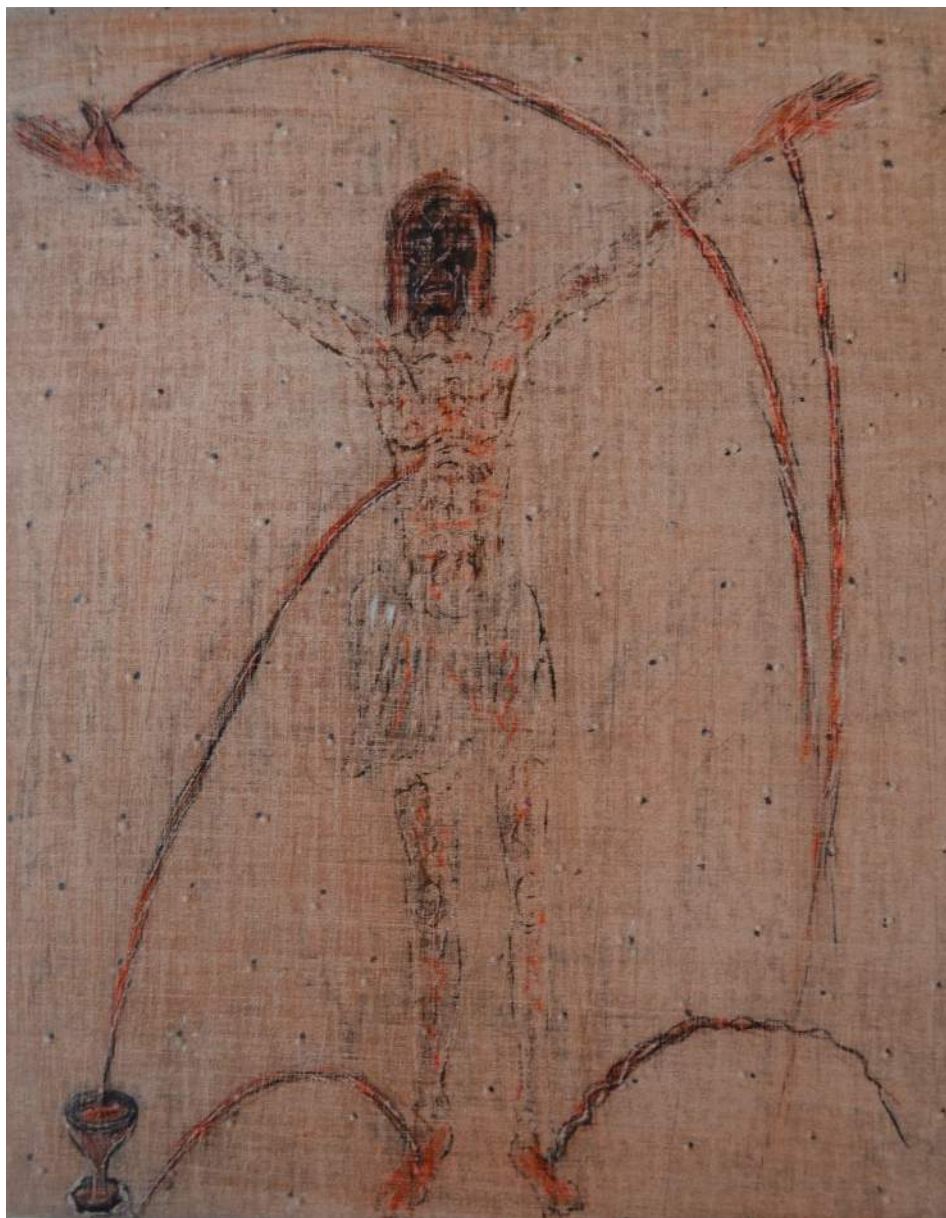

březen 03/2013
časopis krajaňské rodiny v New Yorku

ZVON
2013

Anděl Rozloučení

(Poselství shůry, Anselm Grün
vydalo Karmelitánské nakladatelství
v Kostelním Vydří 2002)

Rozloučení bolí. Muset se rozloučit s milovaným člověkem je srdceryvné. A přesto život bez rozloučení neexistuje. Nemůžeme druhého poutat: chce jít svou cestou, a musí jít, aby se mu život vydařil. Během života se loučíme tisíckrát: se svým důvěrně známým okolím, protože bychom chtěli studovat jinde nebo jsme našli jinou práci. Každá změna si žádá rozloučení a jen když ho zvládneme, můžeme se opravdu pustit do něčeho nového, může v nás něco nového začít růst. Mnozí by nejraději pevně spoutali všechny ty, s nimiž se blíže seznámili. Rádi by v takovém vztahu setrvali navždy. Existují ale i přátelství dobrá jen na čas, pak se už jen vlekou. Udrží se z pocitu povinnosti nebo proto, aby se druhého nezranili, ale jinak nejsou k ničemu, a tak by bylo načase se rozloučit. To je „fair“. Já tomu druhému dovolím, aby se nově zorientoval, a sám se osvobodím k novému začátku.

Jedno rozloučení obzvláště bolí: s partnerem v manželství nebo s přítelkyní, s níž jsme chtěli žít – podle svých představ trvale. Mnozí musí dnes projít touto bolestnou skutečností. Náhle je tu rozbité přátelství, manželství, v němž nelze pokračovat, protože se partneři už jen vzájemně zraňují a dělají si ze života peklo. Místo aby se skutečně rozloučili, bojují mnozí o rozvod u soudu a vzájemně se i nadále potírají. Láska se změnila v nenávisť. Pároví terapeuti vyvinuli pro takové situace „rozlučkové“ rituály, aby rozchod ulehčili. Co k takovému rituálu náleží? Abych ještě jednou slovy formuloval všechny společné dobré prožitky, abych svému partnerovi poděkoval za vše, co mi daroval. Teprve pak mohu říci, proč se přesto musíme vzájemně rozejít. Tak může jít každý svou cestou, aniž by musel poslední léta svého života eliminovat, a to jak před sebou, tak před druhými. Může je vděčně přijmout a pak jít dále svobodně svou cestou bez zahořklosti, bez rozdírajícího sebeobviňování.

Loučit se však nemusíme jen s lidmi, ale i se zvyklostmi, s celými úseky svého života, se svými životními vzory. Kdo se nikdy nerozloučil se svým dětstvím, ten bude mít vždy infantilní přání. Kdo se nikdy nerozloučil se svou pubertou, bude i nadále zajatcem svých iluzí o životě. Chceme-li být dospělí, musíme se umět rozloučit se svým mládím, jsme-li starší, se svou profesí. Především bychom se však měli umět rozloučit s tím, čím nás život poranil. Mnozí nemohou žít dobře proto, že stále lpí na poraněních, že je vychovávali příliš úzkoprse, a ne tak, jak to odpovídalo jejich potřebám. Abych mohl vědomě žít tady a dnes, musím se rozloučit s urážkami ze svého dětství. Zodpovědný jsem za svůj život,

tady a teď. Bez ohledu na to, jaké dětství jsem prožil, musím vytvořit budoucnost z toho, co mám. Nikdo nemá zkušenosti jen dobré nebo je špatné. Přes všechny rány jsme po rodičích zdělili i zdravé kořeny. Ty však objevíme jen tehdy, když se od svých rodičů vědomě odpoutáme. Kéž ti anděl pomůže rozloučit se se starými životními modely, které v životě zatěžují, např. s perfekcionismem, protože tě nutí všechno kontrolovat, nebo s modelem sebezraňování, protože tě žene k tomu, abys hledal vinu vždycky sám u sebe a aby ses sám před sebou shazoval. Opusť model chování, podle něhož chceš stále ještě své matce dokazovat, jaký jsi chlapík. Mezitím zaujala roli matky možná škola nebo církve, pro niž se vydává z posledního. Stále se ale ještě držíš onoho starého vzorce. Nerozloučíme-li se se starými modely svého chování, jsme nuceni zraňovat sebe či jiné, popřípadě si nevědomky vyhledáváme situace, v nichž v poraněních svého dětství jen pokračujeme. Vyhlédneme si např. šéfa, který nás shazuje právě tak, jako kdysi náš otec, nebo přítelkyni, jež nás okupuje jako kdysi maminka. Kéž ti anděl rozloučení pomůže skoncovat s minulostí a starými životními vzorci, abys dovedl plně žít jen přítomnému okamžiku, abys uměl realizovat své možnosti, aby v tobě mohlo růst vše nové a netušené.

MILÍ PŘÁTELÉ, TEN den se předpověď meteorologů naplnila beze zbytku. Tak jak předpověděli, napadlo skutečně mnoho sněhu a bylo lepší pro každého, kdo nemusel jít ven, zůstat v teple doma. Náš bývalý farář, teď už na odpočinku, byl několik dní předtím odvezen do nemocnice a následně potom do „nursing home“ na rehabilitaci. Přemýšlel jsem, jestli v tom nevlídném počasí ho mám jít navštívit. Nakonec jsem šel. Přivítal mě velice unavený, ale šťastný. Chvíli jsme si povídali, co je nového ve farnosti, že ho nechávají pozdravovat lidé. Když jsem odcházel, ze srdce mně moc děkoval za návštěvu. A tak jsem cestou uvažoval, kdo z té návštěvy získal víc. On - že byl potěšený zájmem člověka, povzbuzení a útechu, kterou od něho dostal? Nebo já - který jsem překonal své pohodlí a přesto jsem šel navštívit člověka - mého bližního. Mám stále pocit, že jsem to byl já. Byl jsem nemocný a navštívili jste mě.....Taková je skutečnost i s dalšími blahoslavenstvími. Jestli dáme někomu část svého času nebo peněz - jsme více svobodní. Náhle odstoupení papeže Benedikta XVI. zaplavilo celý svět a všemožné spekulace se objevují denně na stránkách všech médií. Určitě mně dáte za pravdu, že když se člověk rozhodne odejít na odpočinek, tak to dá určitě zabrat.

Někdy nám k tomu pomůže zaměstnavatel, ale to nebyl případ papeže. Rozhodnutí otce vždy ovlivní celou rodinu. V případě Benedikta je to rodina čítající přes jednu miliardu věřících. Proč papež odstoupil, si můžete přečíst v jeho projevu, který následuje. Myslím si, že nejlepší, co můžeme udělat, je poděkovat v modlitbách za bývalého papeže Benedikta. Poděkovat za jeho práci pro celou církev a prosit o dary Ducha svatého pro jeho nástupce. *Milí čtenáři, přeji Vám hezký čas strávený s časopisem ZVON.*

Fr. Antonín

POPE BENEDICT XVI on Monday February 11 said he plans on resigning the papal office on February 28th. Below please find his announcement.

Dear Brothers, I have convoked you to this Consistory, not only for the three canonizations, but also to communicate to you a decision of great importance for the life of the Church. After having repeatedly examined my conscience before God, I have come to the certainty that my strengths, due to an advanced age, are no longer suited to an adequate exercise of the Petrine ministry. I am well aware that this ministry, due to its essential spiritual nature, must be carried out not only with words and deeds, but no less with prayer and suffering. However, in today's world, subject to so many rapid changes and shaken by questions of deep relevance for the life of faith, in order to govern the barque of Saint Peter and proclaim the Gospel, both strength of mind and body are necessary, strength which in the last few months, has deteriorated in me to the extent that I have had to recognize my incapacity to adequately fulfill the ministry entrusted to me. For this reason, and well aware of the seriousness of this act, with full freedom I declare that I renounce the ministry of Bishop of Rome, Successor of Saint Peter, entrusted to me by the Cardinals on 19 April 2005, in such a way, that as from 28 February 2013, at 20:00 hours, the See of Rome, the See of Saint Peter, will be vacant and a Conclave to elect the new Supreme Pontiff will have to be convoked by those whose competence it is.

Dear Brothers, I thank you most sincerely for all the love and work with which you have supported me in my ministry and I ask pardon for all my defects. And now, let us entrust the Holy Church to the care of Our Supreme Pastor, Our Lord Jesus Christ, and implore his holy Mother Mary, so that she may assist the Cardinal Fathers with her maternal solicitude, in electing a new Supreme Pontiff. With regard to myself, I wish to also devotedly serve the Holy Church of God in the future through a life dedicated to prayer.

From the Vatican, 10 February 2013

BENEDICTUS PP XVI

STRUČNÁ HISTORIE VOLBY papeže. Volba papeže měla svou podobu v závislosti na době. Jeden pramen tvrdí, že sv. Petr ustanovil senát pro římskou církev, který se skládal z 24 kněží a jáhnů. Tito měli vybrat příštího papeže. Historici se spíše přiklánějí k tomu, že římského biskupa – papeže, volil biskup, který sousedil s Římem, kněží a věřící. To byl zvyk v jiných částech tehdejší říše. Někteří tvrdí, že nástupce sv. Petra volili výhradně římsí kněží. Teprve později se na volbě římského biskupa podíleli věřící. Po osvobození církve (313) měl velký vliv na volbu papeže císař. Byzantský císař požadoval, aby mu byla volba oznámena. Teprve po jeho schválení mělo být jméno nového papeže zveřejněno. S tím ale nesouhlasili římsí kněží. Zazněla také domněnka, že dřívější papežové určili svého nástupce. Tak prý sv. Petr vybral Clementa I. Toto se však nikdy nepotvrdilo. V současnosti je jasné, že podle církevního zákona papež nemůže vybrat svého nástupce. V roce 963 usiloval císař Otto I., aby Římané nevolili nikoho, dokud ho nenominuje císař sám.

V 11. století vyšlo nařízení, že se nejdříve mají sejít biskupští kardinálové a diskutovat o vhodném kandidátovi. Potom mají svolat další kardinály a uskutečnit volbu. Nakonec se mají svolat kněží a věřící lid a správná volba se má potvrdit. Volit se má z římského kléru. 10. ekumenický koncil v Lateránu roku 1139 určil, že volit mohou jenom kardinálové. Roku 1179 na dalším Lateránském koncilu bylo ustanoveno, že papež musí být zvolený 2/3 většinou. V roce 1271 byl zvolen papežem Řehoř X. Volba trvala však dva roky a devět měsíců. Nakonec autority města Viterbo, kde se volba konala, byly unaveny nekonečnou volbou a zazdili kardinály. Jídlo se jim podávalo přes malý otvor. Po této nedobré zkušenosti se muselo něco změnit. Na koncilu v Lyoně r. 1274 se ustanovil řád konkláve. Na tomto koncilu se poprvé setkáváme s termínem konkláve v souvislosti s volbou papeže. Ustanovilo se:

Po úmrtí papeže kardinálové mají deset dní čekat na příjezd ostatních kardinálů. Pak se mají shromáždit, každý se svým sluhou (klerikem nebo laikem) v paláci, kde papež zemřel, pokud to není možné tak v nejbližším městě. Všichni mají žít v jedné místnosti (konkláve), není dovoleno mluvit tajně s druhým, vše co se mluví, se má týkat volby. Tato místnost a další, která slouží k odpočinku, mají být velmi blízko sebe, aby nebyl nikdo bez dohledu. Žádná zpráva se nesmí poslat ven, pod pohružkou exkomunikace. V místnosti má být okno, kterým se podává jídlo. Jestliže po třech dnech kardinálové ne zvolí nikoho, dostávají jídlo jenom v poledne a večer po pět dní. Po uplynutí této doby dostanou jenom chleba, víno a vodu. Řád konkláve se setkal s odporem a kritikou. Pravidla byla během století mnohokrát upravována.

Řád konkláve dnes:

Po smrti papeže se konají pohřební obřady trvající devět dní. Pak se shromáždí kardinálové k volbě nového papeže. Každý kardinál si sebou může přivést jednoho sekretáře a pomocníka. Pokud je nemocný, třetí osoba je povolena. Volba se odehrává v Sixtinské kapli. Dříve si kardinálové museli donést vlastní jídlo. Od roku 1878 je kuchyň součástí konkláve. Každý kardinál jí své jídlo ve své cele.

Začátek konkláve je večer desátého dne po úmrtí papeže. Druhý den ráno se kardinálové sejdou v kapli sv. Pavla na mši. Při svatém přijímání vyslechnou z úst kardinála děkana poučení, aby volili nejvhodnější osobu. Pak se sejdou v Sixtinské kapli k první volbě.

Od doby papeže Urbana VI (1378 – 89) nikdo kromě kardinálů nebyl zvolen papežem. To ale není zákon, striktně řečeno, každý křesťan - muž, který dosáhl rozumu, může být zvolen papežem (ne však heretik nebo schismatic).

Je několik možností volby papeže. Obvyklá volba je „skrutinium“. Volba je tajná a kandidát musí dostat 2/3 hlasů. Pokud ano, otevře se volební lístek toho, který byl zvolen, aby se zjistilo, zda nevolil sám sebe. Každý kardinál vloží svůj lístek do kalichu na oltáři a přitom pronese přísahu: „Dovolávám se Pána Krista, který bude můj soudce, že volím toho, který z Boží vůle by měl být vybrán.“ Pak se losují tři kardinálové, kteří počítají hlasy. Další tři je zkontrolují. Dále jsou zde tři kardinálové, kteří přinesou hlasy nemocných kardinálů z jejich cel. Spočítají se lístky. Pokud souhlasí s počtem hlasujících, přinese se kalich na stůl, kde se lístky předávají z ruky do ruky počítajících kardinálů. Třetí kardinál čte nahlas jméno kandidáta, které je napsáno na vnější straně lístku. Pokud nebyl zvolen nikdo, lístky se spálí a přidá se sláma (černý kouř), aby vnější svět věděl výsledek. Pokud se dosáhne 2/3 pro kandidáta, kardinál děkan se zeptá zvoleného, zda volbu přijímá. Od 10. století papež přijímá nové jméno (napodobuje sv. Petra, kterému Kristus dal nové jméno). Papež je oblečen do roucha a jde pozdravit lid čekající na vatikánském náměstí.

Od roku 1400 jsou spolehlivě dostupná data narození a stáří papežů. Před tímto datem jsou zdroje nedostupné nebo nespolehlivé. Zde je tabulka nejstarších a nejmladších papežů.

Nejmlaší zvolený papež	Lev X	(1513 - 1521)	věk 37
Nejstarší papež v době úmrtí	Lev XIII	(1878 - 1903)	věk 93
Nejstarší papež v době volby	Clement X	(1670 - 1676)	věk 79 290dní
Nejdelší léta v úřadě	Pius IX	(1846 - 1878)	31 let 7m
Nejkratší	Štěpán II	(752, 3 dny)	zemřel ještě před uvedením do úřadu, proto někdy není v seznamu papežů
	Urban VII	(1590 - 12 dní)	
	Jan Pavel I	(1978 - 33 dní)	

Počet kardinálov podľa kontinentů			
Kontinent	Kardinálové 80 a starší - nevolí papeže	Kardinálové s právom volit	celkově
Evropa	53	62	115
Severní Amerika	8	14	22
Latinská Amerika	11	19	30
Afrika	7	11	18
Asie	9	11	20
Oceánie	3	1	4
Celkově	91	118	209

February 27 2013 - On his final full day as the leader of the Roman Catholic Church, Pope Benedict XVI thanked a huge crowd for respecting his historic decision to step down and told them that God will continue to guide the church. "The decision I have made, after much prayer, is the fruit of a serene trust in God's will and a deep love of Christ's Church," Benedict said to cheers in his last public words as pope. Benedict, 85, is the first pope to resign in 600 years. He told the crowd today that he was "deeply grateful for the understanding, support and prayers of so many of you, not only here in Rome, but also throughout the world."

40 Days of FASTING and then 50 Days of FEASTING

Rev. František Čonka

Aby sme zhrnuli celý zmysel pôstu, môžeme ho vyjadriť jedným slovom: očakávanie Veľkonočných Dní a prežívanie Radosti z Kristovho Zmŕtvýchvstania. My cez celý život niečo očakávame, niečo chceme dosiahnuť, niečo za niečím sa namáhame. Človek, ktorý neočakáva, to znamená, že do ničoho nejde, nemá na seba žiadne väčšie nároky, je duchovná kalika, bedár ochudobnený o nádeje, motívy a ideály.

„Esse sequitur agere.“ Budeš konať tak, aký si. Ak niekto bude konať nad svoj priemer a ak vytrvá, dostane sa o jeden stupeň vyššie. Platí to aj pri vzájomnej výmene slovíčok esse a agere. *Agere sequitur esse.* Ako konáš, taký budeš. Pravda, konať nadpriemerne bude stáť na začiatku boje či pot. Ak sa nenamáhaš, nerobíš niečo viac pre seba alebo v prospech iných, klesáš.

Každý z nás vie, kto je to kalika. V niektorých slovníkoch môžeme nájsť vysvetlenie, že je to človek s väčšou telesnou chybou. Práve touto chybou sa odlišuje od normálneho telesne vyvinutého človeka. Ja by som sa pokúsil, aj keď som to v slovníkoch nenašiel, o definíciu duchovnej kaliky. Je to človek, ktorému po duševnej stránke nielenže nič nechýba, ale snád' ma aj nadpriemerné schopnosti, talenty. Jeho "väčšia duchovná chyba" je v tom, že nič nepodniká na raste svojej osobnosti, nerozvíja

svoje danosti, nezúročuje svoje talenty. Taký človek svoj talent dobre zakopal, ukryl v zemi, aby, keď predstúpi pred Pána, mohol spravodlivo povedať: „Hľa, tu máš, čo je tvoje“ (Mt 5,5). Ako Pán sluhovu zdanlivú spravodlivosť, či lepšie povedané lenivosť odmení, je každému z nás známe z Matúšovho evanjelia.

Tým, ktorí tvrdia, že sa im dostalo menej talentov, respektíve, že „nemajú na to“, treba dodať, že človek, ktorý má ideál, presvedčenie, vyššie motivácie či dobré príklady, môže dať svojej osobnosti novú nepoznatelnú podobu. Toto potvrdzujú skúsenosti života či výsledky modernej psychológie, že viac ako na osobných vlohách a schopnostiach záleží na motivácii a vôli človeka. Stávame sa tým, čím chceme byť. (Nič nedosiahne ten, kto nemá žiadny cieľ).

Cieľom pôstu bola príprava na Veľkú Noc a nasledujúce Veľkonočné obdobie, do ktorého sme už vstúpili. Príliš často sa nám – moderným ľudom dnešných čias vytráca jeho zmysel. Už menej sa pýtame na to, ako sme sa na ne pripravili, ako sme ten čas Milosti a Božieho Požehnanja prežili. Ved' tajomstvo zmŕtvychvstania Ježiša Krista vlieva svetlo do nášho života. A to aj počas týchto dní...50 Days of FEASTING.

Prededávnom som mal možnosť sledovať film nakrútený podľa skutočnej udalosti s názvom “*Koniec letu 7*”. Dej sa odohrával uprostred mexickej džungle v jednej provizórnej poliklinike zriadenej pre pomoc domorodcom. Hlavnými hrdinami boli lekári a niekoľko dievčat- jedna študentka medicíny a ostatné štyri študentky zdravotnej školy. Poliklinika v mexickej džungli mala byť miestom ich niekoľkodňovej praxe. Lekári a budúce zdravotné sestry leteli na troch lietadlách. Pri prelete džungľou dostalo jedno z lietadiel poruchu a zrútilo sa doprostred nej. S pomocou domorodcov sa ich podarilo nájsť, previezli ich na polikliniku, avšak ich zdravotný stav bol veľmi vážny a vybavenie miestnej polikliniky nebolo na takej úrovni, aby im mohli poskytnúť odbornú pomoc, ktorú nutne potrebovali. Preto jediná možná záchrana bola v prevoze do odbornej polikliniky v Spojených štátoch. Lietadlá, ktoré mali k dispozícii, boli veľmi malé, nevyhovujúce k prevozu. Pacienti totiž potrebovali ležať, ináč by mohli zomrieť. Zostávalo už len privolať pomoc záchranej služby v Spojených štátoch, ktorí mali k dispozícii väčšie prúdové lietadlo. Problém bol však v tom, že pristávacia plocha v blízkosti polikliniky bola veľmi krátka pre to, aby na nej mohlo pristáť prúdové lietadlo. Pristávacia plocha, ktorej dĺžka ako tak spĺňala parametre bola od polikliniky vzdialená na dve hodiny cesty autom. Prevoz bol pre všetkých pacientov veľmi náročný, ale všetci ho šťastne prežili. Schyľovalo sa už k večeru, keď dorazili na miesto. Čo nevidieť bude tma a oni zistili, že táto

pristávacia plocha nemá vlastné osvetlenie. To znamenalo, že lietadlo nebude môcť pristáť a všetka námaha spojená s prevozom bola úplne zbytočná. Spoločne začali hľadať riešenie tejto situácie, ale nič im nenapadlo. Vodič nákladného auta, ktorým priviezli ranených bol domorodec. Kamsi odbehol a za chvíľu sa vrátil s viacerými domorodcami, z ktorých každý držal v ruke horiacu pochodňu. A tak celú dráhu osvetlili domorodci horiacimi pochodňami a lietadlo mohlo pristáť a odviezť ranených.

Živé pochodne. Svetlo. Človek si ani nevie pomysliť aký veľký význam môže mať svetlo. V tomto prípade zachránilo život zraneným uprostred mexickej džungle, osvetlilo pristávaciu plochu, ktorá znamenala záchranu. Kristovo zmŕtvychvstanie je svetlo na našu cestu životom, osvetľuje zmysel nášho života a dáva mu naplnenie. Tak ako svetlo v mexickej džungli znamenalo záchranu zraneným, tak aj svetlo Kristovho zmŕtvychvstania je našou nádejou pre budúcnosť, nádejou pre naše zmŕtvychvstanie.

„**Agere sequitur esse**“. Ako konáš, taký budeš... a to platí aj o prežívaní týchto Veľkonočných dní. A tak vám prajem, aby sme neboli jeden pre druhého “kalikou“, ale naopak, aby sme si navzájom boli tým opravdivým svetlom na ceste do Nebeskej Vlasti, ktorú nám Kristus pripravil a vydobyl svojim Umučením, Smrťou a Slávnym Zmŕtvýchvstaním.

Zemřeli:

Paní Dáša Lehm zemřela ve čtvrtek 21. února 2013 ve svém domě na Long Island. V červenci by se dožila 94 let. V posledních letech se o ni staral pan Jan Bartunek, kterému patří velké dík. Odpočinutí věčné dej jí, Pane, a světlo věčné ať jí svítí.

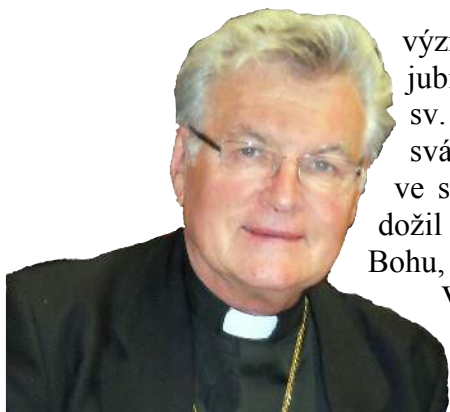
Fr. Antonín

POZVÁNKA NA **Postní duchovní obnovu**

Srdečně vás všechny zvou na postní obnovu, kterou bude vést náš host **P.ThLic. Jaromír Zádřapa, SDB** (ředitel poutního domu Velehrad v Římě)
Sobota 9. března 2013 v 3 - 6 pm, Parish Center Astoria
Neděle 10. března 2013 10.30 am mše a další program do 3pm
Další informace na www.zvon.info
nebo zavolejte na 718 575 8959

těším se na setkání Fr. Antonín Kocurek

Biskup Peter Esterka oslaví 50 let kněžství

Mnozí z nás se v životě dožíváme významných jubileí. I mně se blíží 50. leté jubileum vysvěcení na kněze v bazilice sv. Jana Lateránského v Římě a to na svátek sv. Františky, 9. března 1963. Ani ve snu mi tenkrát nenapadlo, že bych se dožil 50. let kněžství a to ještě, díky Pánu Bohu, při poměrně dobrém zdraví. Rád bych Vás všechny pozval na děkovnou mši sv. a to právě v sobotu, 9. března, jak tomu bylo před 50 léty, také v sobotu v San Diegu a pak primici jsem měl

hned druhý den v neděli, 10. března, v kapli Papežské koleje Nepomucenum v Římě, kde jsem si dodělával 4. rok teologie. Tentokrát po 50 letech budu slavit tuto mši zde v Polském centru Jana Pavla II. V San Francisku oslavíme toto jubileum při mši svaté v neděli, 17. března.

převzato z
Věstníku únor 2013

Milý otče biskupe, přejeme Vám vše nejlepší, Bůh ať Vám žehná a vede Vás na cestě do Božího království. Děkujeme Vám za Vaši požehnanou práci pro nás. Vaši krajané z New Yorku a Washingtonu, DC.

PANÍ ANNA BENÁČKOVÁ oslaví své 90. narozeniny posledního dne v březnu. V ten den oslavujeme letos také vzkříšení našeho Pána Ježíše Krista. Milá Aničko, za celou komunitu v Astorii, NY Vám přeji hodně zdraví do dalších let a vzkříšený Ježíš Kristus ať Vám žehná. Díky za všechno, co jste pro nás vykonala, když jste ještě byla v New Yorku.

Fr. Antonín

Blahopřejeme k narozeninám

v měsíci březnu: **Helena Kočicová 1. března, Dennis Sikorjak 2. března, Jiří Krátký 7. března, Věra S. Kolasa 11. března, Růžena Daněk 14. března, František Fojtík 17. března, Tony Kočica 20. března, Irma Doskočil 23. března, Anna Hnízda 24. března, Oktavia Mucskova 24. března, Anna Benáčková 31. března**

Děkujeme za podporu české misie a Zvonu

V minulém období přispěli:

Helen Hlinka, George a Jan Planer, Pat a Ed Babor, Milan a Eva Fryscak, Jiří a Hedvika Kratkých, Anna Benáček

úmysly mší svatých v měsíci březnu 2013

datum	úmysl	dárce
03-03	Za zemřelou Libuši Širokou	děti a vnoučata
03-05	Za zemřelého Josefa Kadeřábka	manželé Zolmanovi
03-06	Za rodinu Kratochvilu	Lucie Chytil
03-07	Za Jiřího Krátkého, na poděkování Pánu Bohu za 85 let života	manželka s rodinou
03-08	Za zemřelého Zdenka Mervarta	manželé Zolmanovi
03-10	Za zemřelého manžela Dr. Bohumíra Bunžu	Růžena Bunžová
03-11	Za zemřelou Elsu Wadsward	manželé Zolmanovi
03-13	Za zemřelé rodiče Bednářovy, syna Jana a příbuzné z obou stran	manželé Bláhovi
03-16	Za zemřelé Milana a Jarmilu Čalounovy	rodina Hnízdova
03-17	Za zemřelou Ludmilu Sedláčkovou	rodina Tomečková a Vaskova
03-19	Za zemřelého Rev. Josefa Kadlece	farníci z Washingtonu
03-20	Za zemřelého Stanislava Mergla	Irene Mergl
03-24	Za zemřelé Alžbětu a Miroslava Zivrový	Renata Krska
03-27	Za zemřelou sestru Evu Kratochvílovou	Lucie Chytil
03-28	Za Annu Benáček k 90.	J. a H. Krátkých
03-30	Za zemřelého Patrika Šimšu	rodiče
03-31	Za Annu Benáček, na poděkování Pánu Bohu k 90. narozeninám	přátelé

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc

110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959

šky na podporu pro časopis a misii: Czech Catholic Mission in NYC

na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek

Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v 10.30 am

v dolním kostele Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave Astoria, NY 11102

Příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté.

Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall

Adresa českého kněze: Fr. Antonín Kocurek,

110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11 375 Tel: (718) 575 8959

E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info

Slovenská mše sv. každou neděli v 11.00 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu

(1st Ave a 66th St.) <http://www.stjohnnepomucene.org>

Třetí koncil v Konstantinopoli (678-681)

6. ekumenický
koncil

Třetí koncil v Konstantinopoli se odehrával v úplně jiném světě než předcházejících pět koncilů. Kmeny na arabském poloostrově byly pohanské do té doby, než je sjednotil prorok Mohamed (570 - 632). Po jeho smrti, nástupci - Kalifové, vedli válku proti starým nepřátelům - Byzantské říši a Persii. Peršané velmi brzy podlehli. Byzantská říše odolala, ale ztratila celou severní Afriku a Blízký východ. Roku 638 Arabové dobyli Antiochii a Jeruzalém. Muslimové z počátku křesťany nepronásledovali. Křesťané museli však platit daně, které se na muslimy nevztahovaly. Také se muslimové nestarali o problémy rozdělených křesťanů - monofyzité v Egyptě a v Antiochii a naproti tomu zbytek, který uznával Nicejsko - cařihradské vyznání víry.

Konstantin IV. svolal koncil roku 678. Papežský legát, který později koncilu předsedal, však dorazil až na jaře roku 680. Císař měl zájem, aby se sjednotil rozhádaný západ a východ. Také chtěl odsoudit Monotheletismus. Monotheletismus bylo učení, které uznávalo, že Kristus má dvě přirozenosti. Má ale jenom jednu vůli. Toto bylo odsouzeno. Potvrdilo se učení: Kristu má dvě přirozenosti - lidskou a božskou. Kristus má dvě vůle - lidskou a božskou.

expanse muslimského světa 622 - 750

Zajímavá příhoda se stala na koncilu. Jeden kněz vyznávající monotheletismus prohlásil, že na důkaz správného učení vzkřísí mrtvého. Bylo přineseno mrtvé tělo člověka. Kněz položil na mrtvé tělo mohotheletistické vyznání víry. Pak se modlil do ucha zemřelého.

Běda pro kněze,
mrtvý nevstal a
Monotheletismus
zůstal odsouzen.

Konstantin IV.

